

sterens Billigelse, ligesom der vil være at svare Gebyr for Stadskonduktørens Prøvelse«.

Med Hensyn til den foran omtalte nye Bestemmelse, hvorved der gives Kommissionen Ret til at beslaglægge de Grunde, som den ønsker paa et senere Tidspunkt at ekspropriere til et Vejanlæg, fremsættes i Landstingsudvalgets Betænkning nogle Bemærkninger. I det forelagte Lovforslag var denne Ret ogsaa givet med Hensyn til Vejplaner, udarbejdede af private. I Betænkningen udtales:

Flere af Udvalgets Medlemmer har næret Betænkelighed ved at give Københavns Kommune Adgang til i et Aar at baandlægge Arealer, der tænkes anvendt til Gader eller lignende offentlig Anvendelse i Terræner, som overvejende er ubebyggede, saa meget mere, som man formentlig alligevel ikke ad den Vej vil være i Stand til at hindre Dispositioner, som maatte være i Strid med Vejplaner, der er under Udarbejdelse, men da de paagældende Medlemmer ikke har kunnet vinde Flertal i Udvalget for deres Opfattelse, har de ikke villet modsætte sig, at der for det begrænsede Omraade, som der her er Tale om, indføres en Bestemmelse, der giver Kommunen den foreslaede Beføjelse.

Et Flertal, Venstre og de Konservative, mente imidlertid ikke, „at man burde gaa saa vidt at lade den Ret, som Kommunen saaledes faar, ogsaa omfatte private, der maatte lade Vejplaner udarbejde, selv om saadanne Planer kræves godkendt af Magistraten. Flertallet har været saa meget mere betænkeligt ved den omtalte Udvidelse af Ekspropriationsretten til ogsaa at kunne anvendes af private, som Lovforslaget ikke indeholder nærmere Bestemmelser om Fremgangsmaaden, derunder Vejenes Anlæg og Vedligeholdelse samt Sikkerheden for Betaling af de Erstatninger, der kan blive Tale om at udrede“. Flertallet foreslog derfor at stryge de Ord i Lovforslaget, hvorved privates Vejplaner ogsaa kunde beskyttes paa denne Maade. Ændringsforslaget herom vedtoges enstemmigt med 31 St., 22 Medlemmer (Socialdemokrater og Radikale) afholdt sig fra at stemme.

Selve Lovforslaget vedtoges enstemmigt, ogsaa senere i Folketinget.

Endelig skal nævnes, at under Sagens Behandling blev der rejst Spørgsmaal om, at de ved Loven indsatte Bestemmelser ogsaa kom til at gælde for Frederiksberg, men Ønsket herom frafaldtes efter nærmere Overvejelse.